USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 14. prosince 2022 v trestní věci vyžádaného jménem [redacted] **(**[redacted]**)**, narozeného dne [redacted] v obci [redacted], oblast [redacted], [redacted], občana Ukrajiny, hlášeného k trvalému pobytu na adrese [redacted] okres, [redacted] oblast, Ukrajina, **v řízení o rozšíření vydání,**

takto:

I. Podle § 103 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 95 odst. 1 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, **je přípustné** udělení souhlasu s trestním stíháním občana Ukrajiny jménem

[redacted] **(**[redacted]**)**, narozeného dne [redacted] v obci [redacted], oblast [redacted], občana Ukrajiny,

na Ukrajině pro trestné činy nedovoleného držení, přechovávání a nabytí výbušných zařízení podle článku 263 odst. 1 ukrajinského trestního zákoníku a nedovoleného nabytí, přechovávání a přepravy psychotropních látek ve velkém množství bez účelu prodeje podle článku 309 odst. 2 ukrajinského trestního zákoníku, kterých se měl dopustit tím, že:

1) dne 9. 2. 2018 v obci [redacted], [redacted] okres, [redacted] oblast, na krajnici ulice [redacted], vyšetřovatel [redacted] policejního oddělení, [redacted] odboru policie, Hlavního ředitelství Národní policie v [redacted] oblasti, nadporučík [redacted] v době od 03:56 do 06:18 hodin prohlédl vozidlo Ford Transit SPZ [redacted] patřící podle osvědčení o registraci vozidla [redacted], které bylo v držení a užívání jeho syna [redacted], během ohledání bylo nalezeno a zajištěno výbušné zařízení, které je dle závěru kriminalistické expertizy výbušnin č. 5/18 ze dne 13. 2. 2018 tělesem bojového ručního útočného tříštivého granátu RG – 42, opatřeného náloží vysoce účinné trhaviny normální síly – trotilem (TNT) o hmotnosti 110-120 gramů, a výbušné zařízení, které je dle závěru kriminalistické expertizy výbušnin č. 5/17 ze dne 13. 2. 2018 tělesem bojového ručního obranného tříštivého granátu F – 1, vybaveného konstrukčně řešenou náloží vysoce výbušné látky (účinné trhaviny) o normální kapacitě – trotilem (TNT), o hmotnosti 50 – 60 gramů, doplněné rozněcovačem, který je dle závěru kriminalistické expertizy výbušnin č. 5/16 ze dne 12. 2. 2018 bojovým unifikovaným rozněcovačem dálkového působení pro ruční granáty modernizovaného typu UZRGM – 2, který je detonátorem pro ruční granáty typu F – 1, RGD – 5, RG – 42, což patří do kategorie výbušných zařízení. Výše uvedená výbušná zařízení [redacted] neoprávněně, nezákonně, úmyslně, bez zákonem stanoveného svolení (oprávnění) v době a místě, které se nepodařilo v přípravném řízení zjistit, nabyl, následně přepravil a uchovával ve výše uvedeném vozidle až do okamžiku nalezení a zajištění,
2) dne 16. 2. 2018 v době od 15:15 do 18:33 hodin vyšetřovatel [redacted] policejního oddělení, [redacted] odboru policie, Hlavního ředitelství Národní policie v [redacted] oblasti, nadporučík [redacted] na základě usnesení vyšetřující soudkyně Okresního soudu [redacted], I. H. Voronkovové č. 704/153/18 ze dne 12. 2. 2018 prohledal automobil Ford Transit SPZ [redacted] patřící

podle osvědčení o registraci vozidla [redacted], který se v době prohledání nacházel v areálu [redacted] policejního oddělení, [redacted] odboru policie, Hlavního ředitelství Národní policie v [redacted] oblasti ve městě [redacted], [redacted] oblast, v ulici [redacted], a který před datem jeho umístění do areálu strukturální jednotky orgánu činného v trestním řízení byl v držení a užívání syna majitele vozidla [redacted], při prohlídce byla nalezena a zajištěna bílá práškovitá látka, která podle posudku soudního znalectví omamných látek, psychotropních látek, jejich analogů a prekurzorů č. 2/387 ze dne 23. 2. 2018 obsahuje ve svém složení psychotropní látku, jejíž oběh je omezen – amfetamin, jehož hmotnost na bázi amfetaminu je 3,069 gramů, což je velké množství, kterou [redacted] nezákonně, neoprávněně, úmyslně, bez účelu prodeje v době a místě, které se nepodařilo v přípravném řízení zjistit, zakoupil, následně přepravoval a uchovával ve výše uvedeném dopravním prostředku až do okamžiku nalezení a zabavení.

II. Podle § 103 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 95 odst. 1 z důvodu § 91 odst. 1 písm. e) zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, **není přípustné** udělení souhlasu s trestním stíháním občana Ukrajiny jménem

[redacted] **(**[redacted]**)**, narozeného dne [redacted] v obci [redacted], oblast [redacted], [redacted], občana Ukrajiny,

na Ukrajině pro trestný čin podvodu podle článku 190 odst. 2 ukrajinského trestního zákoníku, kterého se měl vyžádaný dopustit tím, že

dne 8. 2. 2018 kolem 23:38 hodin po předchozí domluvě s [redacted], narozeným [redacted], a [redacted], narozeným [redacted], nezákonně, protiprávně, úmyslně, ze zištných důvodů (pohnutek), s cílem zmocnit se podvodem cizího majetku, přijel v jím řízeném vozidle Ford Transit SPZ [redacted] na čerpací stanici č. 21 – 06 společnosti „VOG RETAIL“, s.r.o. (kód JeDRPOU (DIČ) 38740702), nacházející se na 174 km + 590 m silnice Zolotonoša – Čerkasy – Smila – Umaň mezi obcemi město Talne, Čerkaská oblast - vesnice Sokolivočka, Talnivský okres, Čerkaská oblast, kde zastavil u stojanu č. 1, zde zůstal u vozidla a informoval pomocníka operátora [redacted], narozeného [redacted], o potřebě naplnit plnou nádrž vozidla a nádoby (kanystry) ve vozidle naftou, vyvolal u asistenta obsluhy čerpací stanice [redacted] dojem, že je slušným kupujícím pohonných hmot, přičemž s jistotou věděl, že nedojde k zaplacení motorové nafty, čímž uvedl v omyl pomocného operátora čerpací stanice [redacted], přitom [redacted] s [redacted] vešli do administrativní místnosti, aby na obsluhu čerpací stanice zapůsobili jako slušní občané, kteří společně s řidičem přijeli na čerpací stanice, aby legálním způsobem koupili motorovou naftu, oba muži ([redacted] [redacted]) si za výše uvedeným účelem koupili kávu a v administrativní části čerpací stanice informovali obsluhu [redacted], narozeného [redacted], o potřebě maximálně natankovat naftu, jejíž objem (plnou nádrž a nádoby), jak [redacted] [redacted] přímo informoval, měl [redacted] zaplatit pomocí plastové platební bankovní katy, přitom [redacted] proti zprávě [redacted] nic nenamítal (tichý souhlas), a tak uvedl operátora [redacted] v omyl, načež operátor [redacted] na obrazovce monitoru zapnul přívod paliva. Následně téhož dne kolem 23:49 hodin bylo do nádrže vozidla Ford Transit a do nádob (kanystrů) ve vozidle nalito 308,22 l motorové nafty Mustang DP – 3- Euro 5 – VO v hodnotě 30,45 UAH (ukrajinských hřiven) za 1 litr na celkovou částku 9 385,30 UAH, a [redacted], [redacted] a [redacted] poté, co se zmocnili cizího majetku podvodem, z místa činu zmizeli uvedeným vozidlem, čímž způsobili společnosti VOG RETAIL, s.r.o. (kód JeDRPOU 38740702) hmotnou škodu v celkové výši 9 385,30 UAH (ukrajinských hřiven).

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni podal dne 16. 3. 2022 ke Krajskému soudu v Plzni návrh na vydání rozhodnutí o tom, zda je přípustné udělení souhlasu s rozšířením vydání občana Ukrajiny jménem [redacted], narozeného 11. 1. 1997 *(dále „vyžádaný")* podle § 103 odst. 1 písm. a) a § 95 odst. 1 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále jen „ZMJS"). Konkrétně na vydání rozhodnutí, jímž by tento soud jednak vyslovil, že je přípustné udělení souhlasu s trestním stíháním vyžádaného na Ukrajině pro trestné činy uvedené ve výroku I. tohoto usnesení, jichž se měl dopustit jednáním popsaným tamtéž, jednak že není přípustné udělení souhlasu s trestním stíháním vyžádaného na Ukrajině pro trestný čin uvedený ve výroku II. tohoto usnesení, jehož se měl dopustit jednáním popsaným tamtéž.

2. Již na tomto místě je třeba konstatovat, že usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 15. prosince 2020 č. j. 1 Nt 102/2020 – 120, které nabylo právní moci dne 19. prosince 2020, bylo rozhodnuto o tom, že je přípustné vydání vyžádaného na Ukrajinu k trestnímu stíhání pro trestný čin porušení pravidel bezpečnosti silničního provozu nebo provozu dopravy osobami, které řídí vozidla, podle čl. 286 bod 2. ukrajinského trestního zákoníku, kterého se měl vyžádaný dopustit skutkem popsaným ve výroku uvedeného usnesení. Přípustnost vydání byla vyslovena za současného přijetí záruk Generální prokuratury Ukrajiny ze dne 16. června 2020 sp. zn. 9/2-34046-20, jejichž obsah je uveden ve výroku citovaného usnesení. Souběžně s tímto původním řízením nebyla vyžádanému ve správním řízení udělena mezinárodní ochrana. Ministryně spravedlnosti České republiky rozhodnutím ze dne 2. června 2021 č. j. MSP-688/2020-MOT-T/36 povolila podle § 97 odst. 1 ZMJS vydání vyžádaného k trestnímu stíhání na Ukrajinu na základě výše citovaného soudního rozhodnutí. Vydání bylo realizováno dne 2. srpna 2021.

K výroku pod bodem I.:

3. Podkladem pro zahájení řízení o rozšíření vydání je žádost Ministerstva spravedlnosti Ukrajiny ze dne 4. února 2021 sp. zn. 938/1347-22-21/12.1.4 a jí předcházející žádost Okresního soudu v Talném, Čerkaská oblast ze dne 1. října 2020, včetně příloh. Z nich vyplývá, že vyžádaný je u zmiňovaného Okresního soudu v Talném Čerkaské oblasti stíhán na základě obžaloby státního zástupce Talnivského oddělení Zvenygorodského městského státního zastupitelství ze dne 27. března 2018 pro trestné činy a skutky popsané ve výroku pod bodem I. tohoto usnesení. Jde o jiné skutky a jiné trestné činy, než pro který byl vyžádaný na Ukrajinu prvotně vydán výše citovaným rozhodnutím zdejšího soudu ze dne 15. prosince 2020 č. j. 1 Nt 102/2020 – 120. Ukrajinská strana dále zaslala potvrzení o promlčecí době trestního stíhání, z něhož vyplývá, že vyžádaný je ohrožen v případě stíhaného trestného činu nedovoleného držení, přechovávání a nabytí výbušných zařízení podle článku 263 odst. 1 ukrajinského trestního zákoníku trestem odnětí svobody od tří do sedmi let a promlčecí lhůta vyprší 9. února 2028. Dle uvedeného potvrzení je pak vyžádaný v případě stíhaného trestného činu nedovoleného nabytí, přechovávání a přepravy psychotropních látek ve velkém množství bez účelu prodeje podle článku 309 odst. 2 ukrajinského trestního zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody od dvou do pěti let a promlčecí lhůta vyprší 16. února 2023. K žádosti jsou rovněž připojeny příslušné pasáže trestního zákoníku Ukrajiny a mimo ně i výsledek šetření k tomu, že je vyžádaný státním občanem Ukrajiny, dále informace o důkazech, které byly v uvedeném trestním řízení vedeném proti vyžádanému shromážděny, sdělení podezření vyžádanému v uvedené věci ze strany příslušného policejního orgánu Ukrajiny, seznam úkonů, které byly ve věci provedeny v průběhu přípravného řízení (vyšetřování před zahájením soudního řízení) a usnesení Okresního soudu v Talném, Čerkaská oblast o nařízení přípravného soudního jednání ve věci a o vyhlášení pátrání po vyžádaném.

4. V projednávané věci došlo k situaci, kdy byla výše zmiňovaná žádost vyžadujícího státu o vydání/rozšíření vydání vyžádaného sice příslušným orgánům v České republice doručena ještě v době, kdy se vyžádaný v České republice fakticky nacházel (v České republice byl v předběžné vazbě a poté ve vazbě vydávací ve věci vedené zdejším soudem pod sp. zn. 1 Nt 102/2020 od

30. května 2020 do 2. srpna 2021), ale než mohl být k věci v předběžném šetření vyslechnut, byla provedena realizace jeho vydání na Ukrajinu, kde se nachází i v současnosti. Za této situace proto bylo ve smyslu § 103 odst. 3 věty poslední ZMJS za použití § 88 odst. 3 ZMJS vyžádáno zdejším soudem prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti České republiky od vyžadujícího státu předložení vyjádření vyžádaného k rozšíření vydání. Vyžádaný se přitom ve svém písemném vyjádření ze dne 24. 6. 2022 vyjádřil k otázce rozšíření vydání toliko tak, že plně spoléhá na mezinárodní legislativu a na platnou legislativu Ukrajiny. Z obhajoby, kterou předtím vyžádaný uplatnil v původním vydávacím řízení vedeném zdejším soudem pod sp. zn. 1 Nt 102/2020, lze pak usuzovat, že vyžádaný se svým obviněním (a rozšířením vydání) nesouhlasí.

5. Vyžádaný se v původním vydávacím řízení vedeném u krajského soudu pod sp. zn. 1 Nt 102/2020 nevzdal zásady speciality. Proto musela ukrajinská strana podat návrh na rozšíření vydání. Tento postup přitom zcela odpovídá článku 14 Evropské úmluvy o vydávání z 13. 12. 1957, na které bylo v nyní projednávané věci obhajobou výslovně poukazováno. Článek 14 odst. 1 Evropské úmluvy o vydávání z 13. 12. 1957 stanoví, že proti osobě, která byla vydána, nebude vedeno trestní stíhání, nebude odsouzena ani zbavena svobody z důvodu výkonu trestu nebo ochranného opatření pro jakýkoli jiný trestný čin spáchaný před jejím předáním než pro ten, pro který byla vydána, ani ze žádného jiného důvodu nebude omezena její osobní svoboda s výjimkou následujících případů:
a) pokud strana, která ji předala, souhlasí. Žádost o souhlas bude podána spolu s doklady uvedenými v článku 12 a protokolem obsahujícím výpověď vydané osoby k danému trestnému činu. Souhlas bude dán, pokud trestný čin, pro který se žádá o vydání, podléhá vydání v souladu s ustanoveními této Úmluvy,
b) pokud tato osoba měla možnost opustit území smluvní strany, do které byla předána a neučinila tak do 45 dnů od konečného propuštění nebo se na toto území po jeho opuštění vrátila.

6. Právě proto, aby byla za naznačené situace dodržena zásada speciality, se ukrajinská strana dožaduje ve smyslu článku 14 odst. 1 písm. a) uvedené úmluvy souhlasu s trestním stíháním vyžádaného, neboť jeho udělení Českou republikou jakožto státem, který vyžádaného vydal, je předpokladem k tomu, aby proti vyžádanému mohlo být na Ukrajině dále vedeno trestní stíhání (které bylo na Ukrajině zahájeno ještě v době, než opustil území Ukrajiny a než byl v České republice vzat v souvislost s původním vydávacím řízením do vazby) pro trestné činy popsané pod bodem I. výroku tohoto usnesení, které měl spáchat před jeho vydáním, případně aby mohl být pro ně odsouzen či zbaven svobody z důvodu výkonu trestu nebo ochranného opatření.

7. Krajský soud provedl ve veřejném zasedání dne 14. prosince 2022, které konal podle § 103 odst. 3 ZMJS v nepřítomnosti vyžádaného, zmíněné i další listinné důkazy.

8. Podle § 103 odst. 1 písm. a) ZMJS se ustanovení tohoto dílu (Dílu 2. Hlavy II. ZMJS o vydání do cizího státu) přiměřeně užijí na řízení o žádosti cizího státu, jemuž byla vydána osoba, o udělení souhlasu se stíháním pro jiný skutek spáchaný před vydáním, než pro který bylo vydání povoleno. Podle § 95 odst. 1 věty první ZMJS soud po skončení předběžného šetření rozhodne na návrh státního zástupce ve veřejném zasedání, zda je vydání (rozšíření vydání) přípustné.

9. Krajský soud ve vztahu ke skutkům a trestným činům specifikovaným ve výroku I. tohoto usnesení, jichž se žádost kompetentních orgánů Ukrajiny o rozšíření vydání týká, zkoumal, zda je dána některá překážka uvedená v § 91 odst. 1 ZMJS, která by bránila kladnému rozhodnutí o rozšíření vydání. Vyžádaný je občanem Ukrajiny, proto se neaplikuje ustanovení § 91 odst. 1 písm. a) ZMJS. V České republice mu pravomocně nebyla udělena mezinárodní ochrana. Stalo se tak rozhodnutím Ministerstva vnitra České republiky ze dne 19. srpna 2019 č. j. OAM-129/ZA-ZA11-K02-2019. Správní žalobu, kterou tehdy vyžádaný proti uvedenému rozhodnutí podal, byla zamítnuta rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 8. března 2021 č. j. 16 Az 49/2019-69, který nabyl právní moci dne 23. března 2021. U vyžádaného proto není dána ani překážka vydání ve smyslu § 91 odst. 1 písm. b) ZMJS. Vyžádaný by nebyl vydáním vzhledem k svému věku, osobním poměrům a závažnosti skutků, pro které se o vydání žádá, zřejmě

nepřiměřeně postižen. Jeho trestní stíhání pro tytéž skutky není v České republice nepřípustné v důsledku udělení milosti nebo amnestie. Trestné činy, které jsou předmětem žádosti o rozšíření vydání specifikované ve výroku I. tohoto usnesení, nemají výlučně politický nebo vojenský charakter. Nespočívají ani výlučně v porušení daňových, celních, devizových nebo obdobných předpisů cizího státu, není-li zaručena vzájemnost. K tomu lze dále doplnit, že o vydání vyžádaného není žádáno pro některý z trestných činů uvedených v čl. 3 až 5 Evropské úmluvy o vydávání ze dne 13. 12. 1957. Na uvedené trestné činy pak není možné ve vyžadujícím státu uložit trest smrti, ani cizí stát nežádá o vydání za účelem výkonu takového trestu. V České republice není proti vyžádanému pro tyto skutky vedeno trestní řízení ani zde trestní stíhání pro takové skutky nebylo pravomocně skončeno. Pro takové skutky se proti vyžádanému nevede trestní řízení v jiném členském státu (než vyžadujícím) a nebylo zjištěno žádné rozhodnutí vytvářející překážku věci pravomocně rozhodnuté. Proto nejsou v posuzované věci naplněny důvody, pro které by bylo vydání vyžádaného na Ukrajinu nepřípustné podle § 91 odst. 1 písm. c), d), f), g), h), i), k), l), m) ZMJS.

10. Krajský soud se zabýval zákonnou podmínkou uvedenou v § 91 odst. 1 písm. e) ZMJS, podle něhož je vydání osoby do cizího státu nepřípustné, pokud skutek, pro který se o vydání žádá, není trestným činem podléhajícím vydání (oboustranná trestnost). Vycházel z popisu předmětných skutků v podané obžalobě (v níž byly tyto přitom popsány shodně jako předtím ve sdělení podezření příslušného policejního orgánu Ukrajiny). V České republice by bylo možné jednání popsané pod bodem I., 1) výroku tohoto usnesení právně posoudit jako přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku České republiky, neboť předmětné granáty, které měl vyžádaný bez povolení přechovávat, je možno podřadit za zbraň hromadně účinnou. Pachatel uvedeného trestného činu je ohrožen dle uvedeného ustanovení trestního zákoníku České republiky trestem odnětí svobody od šesti měsíců do pěti let. Pokud pak jde o jednání popsané pod bodem I., 2) výroku tohoto usnesení, toto by bylo namístě právně kvalifikovat nejméně jako přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2 trestního zákoníku České republiky, neboť vyžádaný měl v tomto případě neoprávněně (nemaje příslušné povolení k nakládání s psychotropními látkami) pro vlastní potřebu přechovávat v množství větším než malém amfetamin. Amfetamin se přitom řadí mezi psychotropní látky zařazenou do Seznamu č. 5 psychotropních látek přílohy č. 5 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, vydaného na základě zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. V daném případě by se jednalo o přechovávání předmětné látky v množství větším než malém ve smyslu citovaného ustanovení trestního zákoníku České republiky, za které je (v souladu se Stanoviskem trestního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. března 2014 sp. zn. Tpjn 301/2013) považováno více než 2 gramy této látky. Za takový přečin lze podle § 284 odst. 2 trestního zákoníku České republiky uložit trest odnětí svobody až na dvě léta.

11. S tím souvisí i posuzování překážky uvedené v § 91 odst. 1 písm. j) ZMJS, která pokládá za nepřípustné vydání osoby do cizího státu tehdy, pokud by trestní odpovědnost pro týž skutek byla podle právního řádu České republiky promlčena. Vyžádaný se měl obou uvedených skutků dopustit v únoru roku 2018. Vzhledem k výše popsaným trestním sazbám by podle trestního zákoníku České republiky podle § 34 odst. 1 písm. d) českého trestního zákoníku promlčecí doba v případě skutku popsaného pod bodem I., 1) výroku tohoto usnesení činila pět let. V případě skutku popsaného pod bodem I., 2) výroku tohoto usnesení by pak promlčecí doba trestní odpovědnosti podle § 34 odst. 1 písm. e) českého trestního zákoníku činila tři léta. Trestní odpovědnost ani u jednoho z těchto skutků nezanikla z důvodu promlčení, neboť běh promlčecí doby byl opakovaně přerušen (když přerušením promlčecí doby počala promlčecí doba nová), a to nejprve zahájením trestního stíhání vyžádaného orgány Ukrajiny usneseními z března 2018, následně podáním obžaloby státního zástupce Talnivského oddělení Zvenygorodského městského státního zastupitelství ze dne 27. března 2018 a dále pak nejméně i podáním výše zmiňované žádosti ukrajinské strany o vydání vyžádaného z 1. října 2020. Dále je zřejmé, že se

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

vyžádaný v průběhu promlčení doby nezdržoval na území Ukrajiny. Byl tam vydán na základě původního vydávacího řízení až 2. srpna 2021.

12. Krajský soud se dále zabýval tím, zda nejsou dány překážky pro vyslovení přípustnosti rozšíření vydání uvedené v § 91 odst. 1 písm. o), p) ZMJS. Podle těchto ustanovení je vydání osoby do cizího státu nepřípustné, pokud by bylo v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách a pokud je důvodná obava, že by osoba, o jejíž vydání jde, byla v cizím státu vystavena pronásledování z důvodu svého původu, rasy, náboženství, pohlaví, příslušnosti k určité národnostní nebo jiné skupině, státního občanství nebo pro své politické názory či z jiných obdobných důvodů nebo že by se zhoršilo její postavení v trestním řízení nebo při výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody anebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody. Vyžádaný existenci této překážky namítal už v původním řízení vedeném pod sp. zn. 1 Nt 102/2020. Zdejší soud se těmito námitkami zevrubně zabýval, neshledal jejich naplnění a nedospěl k závěru, že by vydání vyžádaného na Ukrajinu bránily. V mezidobí se situace v tomto směru zásadně nezměnila.

13. Krajský soud výrokem pod bodem I. výroku tohoto usnesení rozhodl tak, že podle § 103 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 95 odst. 1 ZMJS je přípustné udělení souhlasu s trestním stíháním vyžádaného na Ukrajině pro trestné činy a skutky popsané v tomto výroku. Pokud usnesení v této části nabyde právní moci, bude následovat rozhodování ministra spravedlnosti České republiky o povolení vydání, resp. o udělení souhlasu ve smyslu § 97 ZMJS.

K výroku pod bodem II.:

14. Podkladem pro vedení tohoto řízení je rovněž žádost Ministerstva spravedlnosti Ukrajiny ze dne 4. února 2021 sp. zn. 938/1347-22-21/12.1.4 a jí předcházející žádost Okresního soudu v Talném, Čerkaská oblast ze dne 1. října 2020 (včetně příloh) o rozšíření vydání vyžádaného k trestnímu stíhání na Ukrajinu pro trestný čin podvodu podle článku 190 odst. 2 ukrajinského trestního zákoníku, kterého se vyžádaný měl dopustit skutkem popsaným pod tímto bodem tohoto usnesení

15. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni navrhl, aby podle § 91 odst. 1 písm. e) ZMJS byla vyslovena nepřípustnost rozšíření vydání vyžádaného pro tento trestný čin a skutek. Krajský soud se s tímto závěrem i s argumentací, která je uvedena na jeho podporu ve zmíněném návrhu, ztotožnil. Vyslovení přípustnosti rozšíření vydání brání překážka uvedená v § 91 odst. 1 písm. e) ZMJS, neboť skutek, pro který je o rozšíření vydání žádáno, není oboustranně trestný. Z hlediska právní kvalifikace tohoto jednání je třeba uvést, že v době jeho spáchání (8. února 2018) by jej bylo možno posoudit jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku České republiky, tj. že tímto jednáním si měl vyžádaný přisvojit cizí věc tím, že se jí zmocnil, a způsobit tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, tj. dosahující částky nejméně 5 000 Kč, když podle kurzovního lístku České národní banky činila škoda v přepočtu na české koruny 7 289,75 Kč. Nicméně s účinností od 1. října 2020 nabyl účinnosti zákon č. 333/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Pokud jde o novelizaci trestního zákoníku České republiky takto citovaným zákonem, byla mj. nově stanovena hranice výše škod, tedy i škody nikoliv nepatrné, za kterou se od uvedeného data považuje ve smyslu § 138 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku škoda dosahující částky nejméně 10 000 Kč. Protože měl vyžádaný jednáním blíže popsaným ve výroku II. tohoto usnesení způsobit škodu v celkové částce „jen“ 7 289,75 Kč, nelze již nyní jednání vyžádaného naznačeným způsobem kvalifikovat, neboť podle § 2 odst. 1 trestního zákoníku České republiky se trestnost činu sice posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, ale jestliže to je pro pachatele příznivější, posuzuje se podle zákona pozdějšího. Vzhledem ke skutečnosti, že v daném případě s ohledem na výše uvedené je pozdější (aktuální) úprava v trestním zákoníku České republiky pro vyžádaného příznivější, byly tak splněny podmínky pro její aplikaci (i pro účely posouzení oboustranné trestnosti v nyní projednávané

věci) a z tohoto důvodu je nutno učinit závěr o tom, že předmětné jednání nenaplňuje podle práva České republiky znaky skutkové podstaty trestného činu krádeže (podle § 205 trestního zákoníku České republiky), ani trestného činu jiného.

16. Krajský soud proto výrokem pod bodem II. vyslovil, že podle § 103 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 95 odst. 1 z důvodu § 91 odst. 1 písm. e) ZMJS. není přípustné udělení souhlasu s trestním stíháním vyžádaného na Ukrajině pro trestný čin a skutek popsaný v tomto výroku.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost **do tří dnů** od jeho oznámení k Vrchnímu soudu České republiky v Praze prostřednictvím soudu podepsaného. Podaná stížnost má odkladný účinek a rozhodoval by o ní Vrchní soud v Praze.

Plzeň 14. 12. 2022

JUDr. Ivana Růžičková v. r.
předsedkyně senátu

Vypracovala: JUDr. Martina Hiřmanová v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.